

156. Den muntre friaren

1. Händte sig jag en helgedagskväll
- Lustigt är i det gröna -
skåda omkring från det högaste fjäll
efter flickorna sköna
Nedan om fjället ängen var grön,
där stod min Kerstin, blåögd och skön
Vips, stod jag där, vred hatten omkring,
visste mig höviskt skicka

2. Aldrig ett ord jag fram kunde få,
visst va' kinderna bleka
Flitigt jag såg de fingrarna små
med ett förklädsband leka
Aldrig så brydd jag minnes mig nyss,
men hur det yar så fick jag en kyss
»Vill du bli min?» jag frågade då
Tyst räckte hon mig handen

3. Ljuvligt var då i lunden att gå
över gräs, över lilja
Kvällen blev sen och daggen föll på,
natten vänner vill skilja
Men hur jag krångla, minns jag ej grannt
Flickan blev snäv - och det var galant
Hövskt till far och mor skall jag gå,
spörja om deras vilja

4. Flicka i lund, tillvara dig tag
att med äran bestånda! -
Vi skiljdes åt - och aldrig förr jag
känt så'n ångest och vånada
Men tänkte så: Min blomma är kvar,
kommer den dag jag väl henne ta'r
Hej fallera! - på midsommardag,
då skall vårt bröllop stånda

/Ord av A. A. Alzelius. Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 156/